

**WYROK ZAOCZNY
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 29 grudnia 2011 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Kulesza

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2011 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Ogólnopolskiego Stowarzyszenia na rzecz ochrony praw konsumentów w Warszawie

przeciwko Zakątek Zdrowia A.Czech J. Wąsikowski Spółce jawnej z siedzibą w Łodzi

o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone

- I. uznaje za niedozwolone i zakazuje pozwanej wykorzystywania w umowach z konsumentami postanowień wzorca umowy o treści:
„Sklep zastrzega sobie prawo do własnej interpretacji oraz zmian niniejszego regulaminu, zwłaszcza w przypadku zmiany obowiązujących przepisów.”
- II. obciąża Zakątek Zdrowia A.Czech J. Wąsikowski Spółkę jawną z siedzibą w Łodzi kwotą 600 zł (sześćset złotych) tytułem opłaty stałej od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony, i nakazuje pobranie tej kwoty od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa-Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie,
- III. zasądza od Zakątek Zdrowia A.Czech J. Wąsikowski Spółki jawnej z siedzibą w Łodzi na rzecz Ogólnopolskiego Stowarzyszenia na rzecz ochrony praw konsumentów w Warszawie kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

- IV. wyrokowi w pkt III sentencji nadaje rygor natychmiastowej wykonalności,
V. zarządza publikację prawomocnego wyroku w Monitorze Sądowym i Gospodarczym na koszt Zakątek Zdrowia A.Czech J. Wąsikowski Spółki jawnej z siedzibą w Łodzi.

SSO Hanna Kulesza

Sygn. Akt XVII AmC 2609/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2012 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący: SSO Hanna Kulesza

Protokolant: protokolant sądowy - stażysta Edyta Borucińska

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2012 r., w Warszawie na rozprawie
sprawy z powództwa Ogólnopolskiego Stowarzyszenia na rzecz ochrony praw
konsumentów z siedzibą w Warszawie
przeciwko Zakątek Zdrowia A.Czech J.Wąsikowski Spółka jawna z siedzibą w Łodzi
o uznanie postanowienia wzorca umowy za niedozwolone

utrzymuje w mocy wyrok zaoczny z dnia 29 grudnia 2011 r.

SSO Hanna Kulesza

Uzasadnienie

Pozwem z dnia 14 czerwca 2011 r. powód - Ogólnopolskie Stowarzyszenie na rzecz ochrony praw konsumentów z siedzibą w Warszawie, wniósł o uznanie za niedozwolone i zakazanie wykorzystywania w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umownego o nazwie „REGULAMIN SKLEPU INTERNETOWEGO „Zakątek Zdrowia”” stosowanego przez pozwaną - Zakątek Zdrowia A.Czech J.Wąsikowski Spółka jawna z siedzibą w Łodzi, o treści: „**Sklep zastrzega sobie prawo do własnej interpretacji oraz zmian niniejszego regulaminu, zwłaszcza w przypadku zmiany obowiązujących przepisów.**” - zawartego w §6 ust 13 Regulaminu.

Zdaniem powoda wskazane w pozwie postanowienie stanowi niedozwoloną klauzulę umowną o której mowa w art. 385¹ §1 k.c., ponieważ jest sprzeczne z dobrymi obyczajami i w sposób rażący narusza interesy konsumentów. W ocenie pełnomocnika powoda zakwestionowane przez niego postanowienie umowne spełnia przesłanki z art. 385³ pkt 9 i 10 k.c., bowiem przyznaje pozwanej Spółce uprawnienie do dokonywania wiążącej interpretacji umowy, a także daje podstawy do jednostronnej zmiany umowy przez kontrahenta bez ważnej przyczyny podanej w umowie. W konsekwencji, w ocenie powoda, zakwestionowane postanowienie umożliwia pozwanej w zasadzie zupełnie dowolnie kształtować treść stosunku prawnego łączącego ją z konsumentem.

Powód wskazał również, iż klauzule o treści tożsamej z klauzulą zakwestionowaną w niniejszej sprawie były już uznawane za niedozwolone przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów i zostały wpisane do rejestru postanowień uznanych za niedozwolone. Powołując się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2008 r., (w sprawie III CZP 80/08), powód podniósł, iż powyższa okoliczność nie stanowi przeszkody do wystąpienia z niniejszym powództwem.

Pozwana Spółka nie złożyła odpowiedzi na pozew.

W dniu 29 grudnia 2011 roku, Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wydał w sprawie , w trybie art.479¹⁸§2 kpc wyrok zaoczny, w którym uznał, iż zakwestionowane w pozwie postanowienie wzorca umownego stosowanego przez pozwaną Spółkę stanowi niedozwoloną klauzulę umowne i zakazał jego wykorzystywania w obrocie z konsumentami.

W dniu 26 stycznia 2012 r., do Sądu wpłynął sprzeciw od wyroku zaocznego, w którym pełnomocnik pozwanej wniósł o uchylenie wyroku zaocznego, oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu z uwzględnieniem kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych oraz o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności nadanego wyrokowi zaocznemu.

W uzasadnieniu sprzeciwu pełnomocnik pozwanej w pierwszej kolejności podniósł zarzut, że po stronie pozwanej występuje brak legitymacji procesowej biernej. Wskazał, iż umową o przeniesienie praw do domeny , zawartą w dniu 30 maja 2011 r., pozwana Spółka jawna przeniosła prawo do domeny internetowej www.zakatekzdrowia.com.pl na rzecz „Apteka Passiflora A.Czech, J.Wąsikowski Spółki jawnej, na potwierdzenie czego załączył do akt kopię Umowy o przeniesienie praw do domeny z dnia 30.05.2011 r.

Zdaniem pełnomocnika strony pozwanej, mając na względzie fakt, że Apteka Internetowa „Zakątek Zdrowia”, której zapis Regulaminu, kwestionowany przez powodowe Stowarzyszenie, stanowi przedmiot rozstrzygnięcia wyrokiem zaocznym z dnia 29.12.2011 r., dostępna jest pod adresem internetowym „zakatekzdrowia.com.pl” należy przyjąć, że obecnie podmiotem biernie legitymowanym w zakresie roszczeń wywodzonych z zapisów tego Regulaminu jest podmiot mający wyłączne prawa do domeny, czyli w niniejszej sprawie – Spółka jawna „Apteka Passiflora A.Czech, J.Wąsikowski”, a nie pozwana. Pełnomocnik pozwanej Spółki podniósł również, że właściciel domeny internetowej www.zakatekzdrowia.com.pl - „Apteka Passiflora A.Czech, J.Wąsikowski” Sp. j. po nabyciu praw do wskazanej domeny, co miało miejsce w dniu 30.05.2011 r., dokonała zmiany zapisu §6 ust 13 Regulaminu, w ten sposób, że uzyskał on brzmienie *” Apteka zastrzega sobie prawo do zmian niniejszego regulaminu , złączona w przypadku zmiany obowiązujących przepisów”* . Zdaniem pozwanej aktualna treść postanowienia §6.13 wzorca Regulamin Apteki Internetowej „Zakątek zdrowia ”nie zawiera klauzuli abuzywnej.

Na koniec strona pozwana wskazała, iż nie wniesienie odpowiedzi na pozew było wynikiem błędu popełnionego przez pracownika administracyjnego pozwanej Spółki.

W odpowiedzi na sprzeciw od wyroku zaocznego pełnomocnik powoda podtrzymał żądania pozwu a ponadto powołując się na treść art. 479³⁹ kpc podniósł, że okoliczność przeniesienia przez pozwaną praw do domeny internetowej umową z dnia 30 maja 2011 roku nie ma wpływu na rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie.(k.35)

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana - Zakątek Zdrowia A.Czech J.Wąsikowski Spółka jawna z siedzibą w Łodzi prowadziła sklep internetowy „Zakątek Zdrowia” pod adresem: www.zakatekdrowia.com.pl. W działalności tej pozwana wykorzystywała w obrocie z konsumentami, wzorzec umowy o nazwie „REGULAMIN SKLEPU INTERNETOWEGO „Zakątek Zdrowia””, który w §6 ust 13 zawierał zakwestionowane w pozwie postanowienie umowne o treści: : „*Sklep zastrzega sobie prawo do własnej interpretacji oraz zmian niniejszego regulaminu, zwłaszcza w przypadku zmiany obowiązujących przepisów.*” (k.6-7)

W dniu 30 maja 2011 r., pozwana Spółka jawna, na podstawie Umowy o przeniesienie praw do domeny, przeniosła prawo do domeny internetowej www.zakatekdrowia.com.pl na rzecz podmiotu - „Apteka Passiflora A.Czech, J.Wąsikowski Spółka jawna . (umowa o przeniesienie praw do domeny – k.22 , faktura k.38).

Bezspornym jest , iż po nabyciu praw do domeny internetowej www.zakatekdrowia.com.pl Apteka Passiflora A. Czech , J. Wąsikowski Sp. j. dokonała zmiany zapisu §6.13 Regulaminu w ten sposób ,że uzyskał on brzmienie : „*Apteka zastrzega sobie prawo do zmian niniejszego Regulaminu , zwłaszcza w przypadku zmiany obowiązujących przepisów*” ° (k.25-26)

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

W pierwszej kolejności odnieść należy się do zarzutu pełnomocnika pozwanej Spółki, iż po stronie pozwanej występuje brak legitymacji procesowej biernej z uwagi na zawarcie w dniu 30 maja 2011 r., umowy o przeniesienie praw do domeny internetowej, za pośrednictwem której posługiwano się regulaminem zakwestionowanym w pozwie, na inny podmiot tj. na rzecz „Apteka Passiflora A.Czech, J.Wąsikowski Spółki jawnej. Sąd zważył, iż zarzut ten nie jest zasadny, a okoliczność przeniesienia w dniu 30 maja 2011 r., praw do domeny internetowej, za pośrednictwem której posługiwano się regulaminem zakwestionowanym w pozwie, na inny podmiot jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Należy bowiem zauważyć, iż z załączonego do pozwu wydruku ze strony internetowej www.zakatezdrowia.com.pl/regulamin.html, z dnia 31 maja 2011 r., bezspornie wynika, iż w tym dniu, na wskazanej stronie internetowej był dostępny dla konsumentów wzorzec umowy o nazwie „REGULAMIN SKLEPU INTERNETOWEGO „Zakątek Zdrowia””, w którym jako właściciel sklepu internetowego wskazana była Spółka Zakątek Zdrowia A.Czech J.Wąsikowski Spółka jawna z siedzibą w Łodzi. Z powyższego wywieść należy, iż co najmniej do tego dnia pozwana tj. Spółka Zakątek Zdrowia A.Czech J.Wąsikowski Spółka jawna z siedzibą w Łodzi stosowała zakwestionowany przez powoda wzorzec umowy, a każdy kto wszedł na stronę internetową www.zakatezdrowia.com.pl, mógł zapoznać się z treścią znajdującego się tam „REGULAMINU SKLEPU INTERNETOWEGO „Zakątek Zdrowia””, i na jego podstawie dokonać zakupu oferowanych na stronie produktów .

Niezależnie od powyższego, wskazać należy, iż nawet gdyby przyjąć, że pozwana - Zakątek Zdrowia A.Czech J.Wąsikowski Spółka jawna z siedzibą w Łodzi, zaniechała stosowania zakwestionowanego postanowienia w dniu 30 maja 2011 r., to okoliczność ta nie wpłynie na możliwość poddania treści zakwestionowanego postanowienia umownego kontroli pod kątem jego abuzywności w toku postępowania przed Sądem Ochrony konkurencji i Konsumentów.

Zgodnie bowiem z treścią art. 479³⁹ k.p.c. „z żądaniem uznania postanowienia wzorca umowy za niedozwolone można wystąpić również wtedy gdy pozwany zaniechał jego stosowania, jeżeli od tego zaniechania nie minęło sześć miesięcy”. Skoro zatem, strona pozwana podnosi, iż przeniesienie praw do domeny internetowej, za pośrednictwem której posługiwała się regulaminem zakwestionowanym w pozwie, nastąpiło w dniu 30 maja 2011 r., a powód złożył pozew w niniejszej sprawie w dniu 14

czerwca 2011 r., to zważyć należy, iż dochowany został 6 miesięczny termin uprawniający do wystąpienia z pozwem przeciwko pozwanej, stosującej do dnia 30 maja 2011 roku w kontaktach z konsumentami zakwestionowaną klauzulę umowną.

Należy również zaznaczyć, iż nieistotne dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie jest podnoszenie przez pozwaną Spółkę faktu, iż po nabyciu domeny jej kolejny właściciel dokonał zmiany zapisu §6 ust 10 zakwestionowanego wzorca umowy, wskutek czego przestała być ona abuzywną. Dokonana przez nabywcę domeny zmiana kwestionowanej klauzuli, w ocenie sądu nie ma w świetle art. 479⁴⁰kpc wpływu na bieg postępowania. Ponadto z załączonego przez pełnomocnika pozwanej, dowodu w postaci wydruku zrzutu ekranowego Regulaminu wynika, iż aktualizacja Regulaminu nastąpiła w dniu 25 lipca 2011 r., a więc już po złożeniu pozwu w niniejszej sprawie. Zgodnie zatem z treścią art. 479⁴⁰ k.p.c., który stanowi, iż „zaniechanie przez pozwanego, po wytoczeniu powództwa, stosowania zaskarżonego postanowienia wzorca umownego nie ma wpływu na bieg postępowania”, okoliczność ta nie może skutkować uchYLENIEM wydanego w sprawie wyroku zaocznego i oddaleniem powództwa.

Pomimo tego, że w świetle dowodów przywołanych w sprzeciwie, w dniu wniesienia pozwu pozwana Spółka nie była właścicielem domeny internetowej za pomocą, której stosowana była przedmiotowa klauzula i tym samym nie posiadała praw do jej wykorzystywania, to bezspornym jest, że przed datą zawarcia umowy o jej przeniesienie tj. 31 maja 2011r. posługiwała się w kontaktach z konsumentami tą klauzulą. Ponieważ pozew o uznanie klauzuli za niedozwoloną został złożony w dniu 14 czerwca 2011 roku – w ciągu 6 miesięcy od daty przeniesienia praw do domeny, powództwo należało uznać za dopuszczalne.

W świetle powyższego wskazać należy, iż powodowe Stowarzyszenie było uprawnione do zakwestionowania w pozwie, postanowienia wzorca umowy, stosowanego przez pozwaną, które w jego ocenie stanowi niedozwoloną klauzulę umowną, o której mowa w art. 385¹ k.c.

Zgodnie z treścią art. 385¹ k.c., w postępowaniu o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone przedmiotem oceny Sądu jest to, czy zawarte we wzorach, kwestionowane postanowienia kształtują prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami oraz czy skutkiem tego dochodzi do rażącego naruszenia

interesów konsumentów. Nie dotyczy to jednak postanowień regulujących główne świadczenia stron, jak cena lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Uznanie postanowienia umownego za niedozwolone i wyeliminowanie go z praktyki stosowania w obrocie w kontaktach z konsumentami wymaga zatem spełnienia łącznie następujących przesłanek:

- postanowienie nie zostało uzgodnione indywidualnie z konsumentem - zostało mu narzucone,
- nie dotyczy sformułowanych w sposób jednoznaczny głównych świadczeń stron,
- kształtuje prawa i obowiązki konsumentów w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami naruszając jednocześnie w sposób rażący jego interesy.

Art. 385 1§ 3 zd.2 kc wprost uznaje postanowienia przejęte z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi za nie uzgodnione indywidualnie a ewentualny ciężar dowodu , że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie spoczywa na pozwanym.

W przedmiotowej sprawie pozwana dowodu takiego nie przeprowadziła zatem należało przyjąć , że konsumenci nie mieli wpływu na treść kwestionowanego postanowienia umownego.

Przedmiotowe postanowienie nie dotyczy również głównych świadczeń stron, którymi w niniejszym przypadku są – sprzedaż za pośrednictwem internetu oraz - zapłata wynagrodzenia. Sporne postanowienie dotyczy natomiast kwestii uprawnienia do jednostronnej zmiany i interpretacji regulaminu.

Do rozstrzygnięcia pozostała zatem kwestia, czy przedmiotowe postanowienie, kształtuje prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając interesy konsumenta.

Przesłankami abuzywności postanowień wzorca umownego jest ich sprzeczność z dobrymi obyczajami i rażące naruszenie interesów konsumenta – zachodzące łącznie. Przyjmuje się przy tym, że istotą dobrych obyczajów jest szeroko rozumiany szacunek do drugiego człowieka. Dobre obyczaje” to reguły postępowania zgodne z etyką, moralnością i aprobowanymi społecznie obyczajami. Sprzeczne z dobrymi obyczajami są m.in. działania wykorzystujące choćby niewiedzę, brak doświadczenia konsumenta, naruszenie równorzędności stron umowy, działania zmierzające do dezinformacji, wywołania błędnego przekonania konsumenta, wykorzystania jego niewiedzy lub naiwności. Chodzi więc o działanie potocznie określane jako nieuczciwe, nierzetelne, odbiegające in minus od przyjętych standardów postępowania.

Klauzula generalna wyrażona w art. 385¹ §1 k.c. uzupełniona została listą niedozwolonych postanowień umownych zamieszczoną w art. 385³ k.c. Obejmuje ona najczęściej spotykane w praktyce klauzule uznane za sprzeczne z dobrymi obyczajami zarazem rażąco naruszające interesy konsumenta. Ich wspólną cechą jest nierównomierne rozłożenie praw, obowiązków lub ryzyka między stronami prowadzące do zachwiania równowagi kontraktowej. Są to takie klauzule, które jedną ze stron (konsumenta) z góry, w oderwaniu od konkretnych okoliczności, stawiają w gorszym położeniu. Wyliczenie to ma charakter niepełny, przykładowy i pomocniczy. Funkcja jego polega na tym, iż zastosowanie we wzorcu umowy postanowień odpowiadających wskazanym w katalogu znacząco ułatwić ma wykazanie, że spełniają one przesłanki niedozwolonych postanowień umownych objętych klauzulą generalną art. 385¹ §1 k.c. W razie wątpliwości ciężar dowodu, że dane postanowienia nie spełniają przesłanek klauzuli generalnej spoczywa na przedsiębiorcy – art. 385¹ §4 k.c. Aby obalić domniemanie, że klauzula umowna zgodna z którąś z przykładowych klauzul wymienionych w art. 385³ k.c. jest niedozwolonym postanowieniem umownym należy wykazać, że została ona uzgodniona indywidualnie lub, że nie kształtuje praw i obowiązków konsumentów w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami rażąco naruszając ich interesy mimo swego „niedozwolonego” brzmienia tzn. nie spełnia przesłanek z art. 385¹ §1 k.c. Dopiero po wykazaniu tej drugiej okoliczności może dojść do obalenia domniemania abuzywności.

W ocenie Sądu analizowany zapis wzorca umownego o treści „*Sklep zastrzega sobie prawo do własnej interpretacji oraz zmian niniejszego regulaminu, zwłaszcza w przypadku zmiany obowiązujących przepisów*” kształtuje prawa i obowiązki konsumenta w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami rażąco naruszając jego interesy albowiem zapewnia Przedsiębiorcy prawo do jednostronnej interpretacji regulaminu, a także uprawnia do jednostronnej zmiany w dowolnym czasie oraz z dowolnych przyczyn, postanowień Regulaminu, bez wcześniejszego uprzedzenia o tym konsumenta, a w konsekwencji bez możliwości wykorzystania przez niego jakichkolwiek uprawnień w zakresie akceptacji lub odmowy akceptacji zmienionych postanowień.

Sąd zważył również, że zakwestionowany zapis Regulaminu wypełnia przesłanki niedozwolonego postanowienia umownego zawarte w art. 385³ pkt 9 i 10 k.c. Zgodnie z treścią art. 385³ pkt 9 k.c., „w razie wątpliwości, uważa się że niedozwolonymi postanowieniami umownymi, są te które w szczególności przyznają kontrahentowi

konsumenta uprawnienie do dokonywania wiążącej interpretacji umowy”. Zgodnie zaś z pkt 10 tego przepisu „w razie wątpliwości, uważa się że niedozwolonymi postanowieniami umownymi, są te które w szczególności uprawniają kontrahenta konsumenta do jednostronnej zmiany umowy bez ważnej przyczyny wskazanej w tej umowie.”

Sąd zważył, iż zakwestionowane postanowienie umowne narusza normy dobrych obyczajów jakie powinny występować w relacjach przedsiębiorca - konsument. Powoduje bowiem po stronie konsumenta dezinformację co do przysługujących mu uprawnień i odpowiedzialności pozwanego w związku z zawartą umową, a także zmierza do wykorzystania niewiedzy konsumenta co do istniejących regulacji prawnych w tym zakresie. Tego typu wątpliwości mogą pojawić się w sytuacji, gdy konsument złoży zamówienie, zaś w międzyczasie obowiązujący regulamin zostanie przez przedsiębiorcę zmieniony. Brak jednoznacznego wskazania, jakie zasady sprzedaży mają zastosowanie, a także przyznanie sobie przez Pozwaną uprawnienia do dokonywania własnej wiążącej interpretacji regulaminu, godzi w interesy konsumenta. Zakwestionowane przez powoda postanowienie umowne powoduje po stronie konsumenta nie tylko niepewność co do warunków regulaminu, które mogą ulec zmianie w dowolnym czasie i z dowolnych przyczyn, ale również niepewność co do interpretacji poszczególnych zapisów regulaminu. Tymczasem do obowiązków przedsiębiorcy jako profesjonalisty należy formułowanie postanowień umownych w sposób jednoznaczny i zrozumiały dla konsumenta.

W ocenie Sądu za nierzetelne i nieuczciwe w stosunku do konsumenta należy uznać przyznanie sobie przez przedsiębiorcę opracowującego przedmiotowy wzorzec, prawa do własnej, arbitralnej interpretacji treści regulaminu regulującego stosunek prawny łączący strony.

Wszystko to uzasadnia twierdzenie, iż przedmiotowe postanowienie nie uwzględnia i nie zabezpiecza interesu konsumenta, jako słabszej strony umowy, co prowadzi do ukształtowania stosunku zobowiązaniowego w sposób nie równorzędny i rażąco niekorzystny dla konsumenta. Takie ukształtowanie treści wzorca umowy narusza zasadę równości stron umowy poprzez realizowanie interesów tylko jednej strony tj. przedsiębiorcy z pokrzywdzeniem konsumenta, co należy ocenić jako działanie sprzeczne z dobrymi obyczajami oraz rażąco naruszające interesy konsumentów.

Mając powyższe na uwadze, rozpoznając sprawę ponownie na skutek wniesionego sprzeciwu, Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymał w mocy wyrok zaoczny z dnia 29 grudnia 2011 roku. (art. 347kpc)

/-/ SSO Hanna Kulesza